

KOMUNIKAT

ZAPOTRZEBOWANIE NA NARZĘDZIA I MASZYNY
W DOŚWIADCZALNICTWIE I HODOWLI ROŚLIN W POLSCE*Bolesław Bieluga, Jan Gieroba*

Instytut Mechanizacji Rolnictwa, WSR Lublin

Dotychczasowy sposób prowadzenia doświadczeń poletkowych w kraju jest bardzo prymitywny, powolny oraz pracochłonny z uwagi na duże nakłady robocizny ręcznej. Należy dodać, że ręczne wykonywanie wielu prac na poletkach odbiega daleko od poziomu mechanizacji robót polowych w gospodarstwach rolnych, co jest niejednokrotnie przyczyną nieporównywalności wyników doświadczalnych z wynikami otrzymywanymi w toku normalnej produkcji.

Przeprowadzona orientacja na podstawie ankiet, której celem było zebranie informacji z jednostek i zakładów prowadzących hodowlę roślin doświadczalnictwa i nasiennictwa, na temat stanu zmechanizowania prac poletkowych wykazała, że zakłady doświadczalne IUNG, IMUZ, IOR, IHAR i in. nie dysponują odpowiednim sprzętem niezbędnym do prowadzenia doświadczeń poletkowych sposobem zmechanizowanym. Z konieczności więc stosowany jest sprzęt wytwarzany w kraju dla celów produkcyjnych. Między innymi doświadczalnicy wykorzystują w pracach pielęgnacyjnych nośnik narzędzi RS—09 z narzędziami towarzyszącymi (produkcji NRD), podczas gdy w świecie istnieją tendencje stosowania w pracach poletkowych narzędzi i maszyn samobieźnych. Również wiele prac, a szczególnie pielęgnacyjnych, wykonuje się narzędziami konnymi, a zatem nie są one w pełni zmechanizowane.

Z wypowiedzi doświadczalników wynika, że odczuwa się największy brak narzędzi i maszyn w doświadczalnictwie poletkowym. W grupie narzędzi i maszyn do siewu niezbędny jest:

— samobieźny siewnik do zbóż, traw i motylkowych drobnonasiennych o szerokości roboczej 1,3—1,8 m, z regulacją wysiewu odrębnie dla każdej redlicy oraz z możliwością jednoczesnego wysiewu granulowanych nawozów,

— pneumatyczny siewnik punktowy do wysiewu buraków, kukurydzy i niektórych strączkowych, z regulacją wysiewu dla każdej redlicy.

W grupie maszyn do pielęgnacji i ochrony roślin konieczne jest zastosowanie opryskiwaczy ze stałą kontrolą ilości zużytej cieczy i stałym ciśnieniem, z kompletem dysz do różnokroplistych oprysków oraz samobieź-

nych opielaczy poletkowych z wyposażeniem w wymienne elementy robocze. Brak jest również siewników nawozowych do wysiewu ściśle regulowanej ilości nawozów na poletkach.

W grupie prac żniwno-omłotowych należy uwzględnić zastosowanie samobieźnych kosiarek czołowych z wymiennymi zespołami tnącymi do zbóż, strączkowych i traw, o szerokości roboczej 1,4—1,8 m. Z uwagi na pracochłonność związaną ze zbiorem materiału zbożowego z poletek, istnieje zapotrzebowanie na poletkowy kombajn samobieźny o szerokości roboczej ok. 1,5 m. Kombajn taki winien być lekki, dostosowany do przewozu samochodem ciężarowym oraz powinien posiadać wyposażenie umożliwiające ważenie słomy i plew. Niezbędne są również laboratoryjne młocarnie z czyszczeniem do omłotu małych próbek, wyposażone we własny napęd od silnika elektrycznego, z szerokim zakresem regulacji obrotów bębna zespołu młocącego.

W grupie prac związanych ze zbiorem roślin korzeniowych celowe jest zastosowanie jednorzędowej kopaczki elewatorowej do ziemniaków ze zbiorem ich do kosza oraz jednorzędowego kombajnu do zbioru buraków cukrowych z możliwością określania masy liści i korzeni.

Wymienione asortymenty maszyn stanowią najbardziej potrzebny sprzęt, którego brak wpływa na zwiększenie pracochłonności badań w doświadczalnictwie oraz na nakłady finansowe, uniemożliwiając uzyskanie w krótkim czasie rezultatów doświadczeń. Z uwagi na małą powierzchnię poletek doświadczalnych konieczne jest wykonywanie zabiegów uprawowych zunifikowanymi narzędziami i maszynami, co w pełni pozwoli na porównywalność wyników doświadczeń.

Najprostszą formą rozwiązania tego problemu jest szczegółowe opracowanie aktualnych potrzeb w zakresie mechanizacji prac poletkowych oraz uruchomienie produkcji niezbędnych narzędzi i maszyn w krajach wchodzących do układu RWPG, z wprowadzeniem specjalizacji.

STRESZCZENIE

Placówki doświadczalne nie dysponują odpowiednim sprzętem przeznaczonym do prowadzenia doświadczeń poletkowych, co jest niejednokrotnie przyczyną nieporównywalności wyników doświadczeń z wynikami uzyskiwanymi w produkcji.

W grupie maszyn i narzędzi do siewu niezbędny jest samobieźny siewnik do zbóż, traw i motylkowych drobnonasiennych, oraz pneumatyczny siewnik punktowy do siewu buraków, kukurydzy i strączkowych.

Do pielęgnacji i ochrony roślin konieczny jest precyzyjny opryskiwacz. Przy pracach żniwno-omłotowych przydatne będą kosiarki czołowe oraz samobieźne kombajny poletkowe. Niezbędne będą również laboratoryjne młocarnie.

Do sprzętu roślin okopowych konieczna jest jednorzędowa kopaczka

elewatorowa do ziemniaków oraz jednorzędowy kombajn do zbioru buraków cukrowych.

W celu rozwiązania problemu mechanizacji prac doświadczalnych postuluje się podjęcie produkcji odpowiednich maszyn w ramach RWPG z wprowadzeniem specjalizacji.

Болеслав Белюга, Ян Героба

POTRZEBNOŚCI W MASZYNACH I ORUDZIACH DLA MECHANIZACJI PRAC W OPYTAH PO SELEKCJI RASTENIЙ W POLSHE

Резюме

Опытные учреждения не располагают соответствующим оборудованием для механизации опытных работ на делянках что является неоднократно причиной невозможности сравнения результатов опытов с результатами получаемыми в производстве.

В группе машин и орудий для сева необходима самоходная сеялка для зерновых, трав и мелкозернистых бобовых, а также пневматическая точная сеялка для сева свеклы, кукурузы и бобовых.

Для мероприятий по уходу и защите растений необходим точный опрыскиватель. При жнивно-обмолоточных работах будут пригодными косилки фронтальной навески и самоходные деляночные комбайны. Необходимы будут также лабораторные молотилки.

Для уборки пропашных необходим однорядный элеваторный картофелекопатель и однорядный комбайн для уборки сахарной свеклы.

С целью разрешения проблемы механизации опытных работ необходима организация строительства соответствующих машин в рамках СЗВ, с учетом специализации.

B. Bieluga, J. Gieroba

KOMMUNIQUE ÜBER DEN BEDARF AN GERÄTEN UND MASCHINEN IM VERSUCHSWESEN DER PFLANZENZÜCHTUNG IN POLEN

Zusammenfassung

Die Versuchsanstalten verfügen nicht über das erforderliche Gerät zur Führung von Parzellenversuchen, was öfter die Ursache ist, dass Versuchsergebnisse nicht mit den in der Produktion erhaltenen Ergebnissen verglichen werden können.

In der Gruppe Sämaschinen und -geräte ist eine selbstfahrende Drillmaschine für Getreide, Gräser und feinsämige Schmetterlingsblütler und eine pneumatische Punkt-Drillmaschine für die Aussaat von Zuckerrüben, Mais und Hülsenfrüchte unentbehrlich.

Für Pflegearbeiten und Pflanzenschutz wird ein präzises Spritzgerät benötigt.

Für Erntedruscharbeiten werden sich frontalschneidende Mähmaschinen sowie selbstfahrende Parzellen-Kombi eignen. Auch Labordrescher sind unentbehrlich.

Für die Hackfruchternte wird ein einreihiger mit Elevatorvorrichtung für Kartoffeln und für die Zuckerrübenernte eine einreihige Kombi benötigt.

Zur Lösung des Mechanisierungsproblems bei Versuchsverfahren wird eine Produktionsaufnahme entsprechender Maschinen im Rahmen des RGW nebst Einführung einer Spezialisierung vorgeschlagen.